

EL FLUVIOL

Periòdic ab ninots

XIULARÀ UN COP CADA VEGADA

Preu: 15 céntims

No s'estableix el cambi
no més ab la premsa estrangera

Redacció y Administració:

Imprempta Alzamora, Clivillers, 16
aont deurá dirigirse la correspondencia

MALALTS

Ensaig ballable en *re menor*

Desde que per benevolensa de nostre Director vaig deixar la ploma a l'acabar la tasca que m'estava senyalada en el nombre anterior fins avui, se pot dir que la situació higiènica d'Olot s'ha empitjorat de debó. ¡Válguem Sant Roc gloriós, y quina manera de caure malalta la gent!

Ja ho deiem nosaltres que aquí hi havia una malaltia molt greu, que minava'ls esperits y corsecava les estranyes a grans y xics. ¡Oh! y lo pitjor es que aquesta cada dia s'extén y es complica més. Ja no es sols l'*Hipocritis aguda*, que nosaltres diagnosticarem, la que causa més estragos. Aquestos dies l'experiencia'ns ha fet registrar casos d'aquesta, ab alarmants complicacions de *Barritis* (vulgo *barra*, *desvergonyiment*, etcétera), que de no empleiar un tractament *radical* y enérgic, podria portar fatals conseqüències als atacatss, tals com pertorbació mental de llurs facultats, en quin tristíssim cas serien ineficassos els auxilis de la ciencia y sols s'imposaria l'aïllament complet de les víctimes, per la ausencia, bon gust y tranquil·litat de la gent sensata, dic, sencera.

Olotins: aixó no va bé; vosaltres no'ns voleu fer cas y acabareu malament. Cuideuvos, que la major part esteu malalts; no volgueu que d'aquí poc temps d'Olot se'n tingui de dir la ciutat dels ximpls. Ja sé jo que molts de vosaltres, extranyats, me direu:—¡Jo malalt?... ¡y de qué?... ¡Si res me fa mal!—¡Pobrets...!, jo us contestaria...; ¡qui de vosaltres será tan perfet, ben conservat, que en l'intricat conjunt de pesses que constitueixen vostre organisme no s'hi trobi una rosca escorreguda, una engravació gastada, una xaveta perduda o sisquera *un cargol fluix*, que us fassi perdre la bona armonia que deu sempre regnar entre'l cervell y el cor, órgans de l'enteniment y de la voluntat?... ¡Pobrets, vos repetiria. Repasseulo'l vostre interior o féu-vosel repassar per un que hi entenguí; podreu tenir totes les pesses en son lloc, però lo que es un cargol fluix... li trobareu, y no hi feu bromes, cal apretarlo, puix si en aquesta posició s'arrovella, el mal no té remei y esdevé crònic, com molts casos n'hem trobat.

Fa veritable llástima, al fullejar les planes de l'història, veure les calamitats que aquesta malaltia ha portat a tots els pobles, molt en particular als petits que, com el nostre, no disposen d'elements prou *radicals* pera combátrela. Aquí no ha respectat ni

sexes ni edats y no es el Merlot qui us ho diu, no, es l'experiencia que, ab exemples aclaparadors, ens ho ha demostrat palpablement durant aquestos últims dies. Mes perquè no poguen posar en dubte les meves paraules, aquí van extrets fidelment del diari de nostra clínica, alguns casos que hem pogut estudiar d'aprop y que són suficients pera deixar convenut al més incrédul.

Primer cas.—Jovenet distingit, de bona familia, perfil característic, llarga melena, etcétera. Li entrà forta mania d'escriure ab ploma sobradament pesanta pera ses forces intellectuals, necessitant per aital motiu que persones d'amciós sexes l'ajudessin en sa tasca. Del nostre reconeixement ne resulta una *hipocritis barruda*, ocasionada per l'acceleració repentina del voliant, dit de la saviduria, y d'una femella escorreguda en l'arbre de les enveges.

Segon cas.—Una aristocrática dama, hermosa, fresca si es vol, jove encara, reconeguda (pro pudor) per medi de la Radioscopia, li hem trobat encabellada la corda del Sentit Comú, ocasionantli forta commoció en la capseta dels Odis Mal Reprimits (de pronòstic reservat).

Tercer cas.—Aixerit doctor y conegut escriptor (*en la buena prensa*), jove, distingit, de tipo afemellat y aires seductors. No escrivia mai que no ferís traïdorament, amparat ab el vil escut del pseudònim; reconegut escrupulosament li hem trobat... (atúrat, ploma, que aniríem trona avall).

Quart cas.—Vell artista, d'edat avensada, *avi* ja, cutis apergaminat, caràcter absolut y avassallador, maniàtic de tota la vida. Volia esser director d'orquestra y tan sols sabia tocar el *violón*. Examinat com el cas s'ho mereixia, li hem trobat fluixos tots els cargols que aguanten la tapa de l'enteniment, pèrdua de l'aixeta del dipòsit de les enveges y el caixó de la malícia tan usat que no's pot tancar. Cas únic en que creiem inútils tots els auxilis de la ciencia; morirá tal com ha viscut: maniàtic, envejós, maliciós y ximple.

La llista dels reconeixements efectuats es molt nombrosa, mes vos apunto tan sols aquets quatre per esser actualment els més importants, sens perjudici de tornarmen a ocupar més extensament, si les circumstancies ho reclamen, sempre que trobin bona acullida aquesta mena d'estudis psíquic-neuraténic-ballables.

Y prou pera avui, perquè'l Director em renyará per llarc y pesat.

MERLOT

[Handwritten signature]